

Sygn. akt III RC 23/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Bombała

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Ignasiak

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa I. S.

przeciwko P. S.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

I. oddała powództwo;

II. koszty postępowania zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Zarządzenie :

1. odnotować ;

2. kal. 21 dni .-

W. , dnia 18 marca 2013 r. r.

.....

podpis Sędziego

Sygn. akt III RC 23/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10.01.2013 r. powód I. S. wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego wobec swojego syna P. S..

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany mieszka w Holandii, ma 23 lata i od kilku lat nie utrzymuje z ojcem kontaktów.

W odpowiedzi na pozew z dnia 7.02.2013 r. pozwany domagał się oddalenia powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał, że od roku akademickiego 2012/2013 ze względu na sytuację finansową przerwał studia, podjął pracę dorywczą. Podał, że powód uchyla się od realizacji nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany P. S. urodził się w dniu 19.05.1990 r.

Wyrokiem z dnia 23.02.2011 r. wydanym w sprawie sygn. akt III RC 462/10 Sąd Rejonowy w Piasecznie podwyższył alimenty od powoda na rzecz pozwanego do kwoty 700 zł miesięcznie.

W dacie wydania orzeczenia pozwany P. S. miał 20 lat, zamieszkiwał wraz z matką w Holandii. Studiował ekonomię w H. w G., opłata za studia wynosiła ok. 6.700 zł rocznie. Uprawiał piłkę nożną, opłaty klubowe wynosiły 200 Euro rocznie, płacił ubezpieczenie zdrowotne 114 Euro miesięcznie. Był alergikiem. Koszt utrzymania pozwanego wynosił ok. 2.000 zł miesięcznie.

Powód I. S. zajmował się filmowaniem i fotografią, pracował na umowę o dzieło. Zarabiał ok. 1.200 zł miesięcznie, miał kilka zleceń w miesiącu, w pozostałe dni nie pracował. Mieszkał w hotelu socjalnym, za co płacił 220 zł miesięcznie, ponosił koszty wyżywienia. Leczył się na serce.

(dowód: dokumenty zawarte w aktach Sądu Rejonowego w Piasecznie sygn. akt III RC 462/10)

Obecnie pozwany mieszka w Holandii, otrzymał mieszkanie dla młodzieży studenckiej. Za mieszkanie płaci ok. 440 Euro miesięcznie, opłaca również obowiązkowe ubezpieczenie. Pozwany we wrześniu 2012 r. przerwał studia z uwagi na brak środków finansowych, zamierza skończyć studia. W roku akademickim płacił czesne za szkołę w wysokości 1.713 Euro. Pozwany ukończył I rok prawa, był studentem dziennym.

Pozwany pracuje dorywczo w sklepie spożywczym jako pracownik gospodarczy, zarabia 880 Euro miesięcznie.

Matka pozwanego pracuje w urzędzie jako prawnik.

Od 2008 r. powód nie płacił alimentów dobrowolnie, alimenty egzekwował komornik. Postanowieniem z dnia 26.10.2012 r. komornik sądowy na wniosek K. T. umorzył postępowanie egzekucyjne w zakresie alimentów bieżących.

Pozwany nie utrzymuje kontaktów z powodem.

(dowód: - zeznania świadka K. T. – k. 50

- postanowienie komornika sądowego z dnia 26.10.2012 r. – k. 13

- tłumaczenie poświadczenia o opłacie za studia - k. 20

- informacja komornika sądowego z dnia 5.02.2013 r. – k. 21)

Powód obecnie zamieszkuje w W. oraz okresowo wraz z ojcem we W.. Powód wykonuje wolny zawód, jest fotografem. Pracuje na umowę o dzieło. W 2011 r. uzyskał przychód w wysokości 105.962,38 zł, a w 2012 r. od spółki (...) otrzymał wynagrodzenie w kwocie 37.695 zł. W 2012 r. uzyskiwał średnie wynagrodzenie netto w kwocie 4000 zł netto. Pozwany zamieszkuje we W. i W., ponosi następujące opłaty: czynsz 500 zł, pozostałe koszty mieszkaniowe za lokal we W. - 300 zł. Wynajmuje pokój u kolegi w mieszkaniu w W., za który płaci 600 zł. Pozostałe koszty jego utrzymania obejmują: przejazdy z W. do W. 800 zł miesięcznie, składka do KRUS 122 zł miesięcznie, leki 100 zł miesięcznie.

(dowód: - przesłuchanie powoda – k. 50-51

- deklaracja PIT-37 za 2011 r. i PIT-11 za 2012 r. – k. 46-48)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wywodził swoje roszczenie z treści art. 133 § 1 k.r.o., zgodnie z którym rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z

majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania oraz z treści art. 138 k.r.o., zgodnie z którym, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Ważne dla oceny zasadności powództwa jest ustalenie faktu zaistnienia zmiany stosunków, rozumianego w tym przypadku jako powstanie po stronie pozwanego możliwości samodzielnego utrzymania się.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności przesłuchania powoda i zeznań świadka i przedłożonych przez strony dokumentów świadczy, że w stosunku do pozwanego niewątpliwie nie nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca uchYLENIE obowiązku alimentacyjnego.

Stwierdzić należy, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, że obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin, a w szczególności przez termin dojścia przez alimentowanego do pełnoletniości. Nie jest także związany ze stopniem wykształcenia w tym sensie, że nie ustaje z chwilą osiągnięcia przez alimentowanego określonego stopnia wykształcenia. Jedyną miarodajną okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie tego obowiązku jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie. Z tej przyczyny, w odniesieniu do dzieci, które osiągnęły pełnoletniość, brać należy pod uwagę, czy wykazują chęć dalszej nauki oraz czy osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie nauki. Przeciwnie stanowisko prowadziłoby do zahamowania, a co najmniej znacznego utrudniania dalszego rozwoju dziecka, a to przez pozbawienie go środków materialnych niezbędnych do kontynuowania nauki po osiągnięciu pełnoletniości, pozostawaloby zatem w sprzeczności z podstawowym obowiązkiem rodzicielskim troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka oraz jego należytego przygotowania, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej, o czym stanowi art. 96 k.r.o. (wyrok SN z 14.11.1997 r., III CKN 217/97). Nie ulega wątpliwości, że dziecko, które osiągnęło nie tylko pełnoletniość, ale zdobyło także wykształcenie umożliwiające podjęcie pracy zawodowej, pozwalającej na samodzielne utrzymanie, nie traci uprawnień do alimentów, jeżeli np. chce kontynuować naukę i zamiar ten znajduje uzasadnienie w dotychczas osiągniętych wynikach (wyrok SN z 24.03.2000 r., I CKN 1538/99).

Jeśli chodzi o dzieci uprawnione do świadczeń alimentacyjnych od rodziców, to świadczenia te przysługują im, jeśli nie są one w stanie utrzymać się samodzielnie. Jednakże, jeżeli są już dorosłe, wówczas istnienie ich uprawnień do alimentów zależy od sytuacji ekonomicznej rodziców i od tego, czy dziecko czyni starania, by ekonomicznie się usamodzielnąć.

W ocenie Sadu, w niniejszej sprawie nie doszło do zmiany stosunków, rozumianej w tym przypadku jako powstanie po stronie pozwanego możliwości samodzielnego utrzymania się.

W dacie wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów pozwany miał 20 lat, zamieszkiwał wraz z matką w Holandii. Studiował ekonomię w H. w G., opłata za studia wynosiła ok. 6.700 zł rocznie. Uprawiał piłkę nożną, opłaty klubowe wynosiły 200 Euro rocznie, płacił ubezpieczenie zdrowotne 114 Euro miesięcznie. Był alergikiem. Koszt utrzymania pozwanego wynosił ok. 2.000 zł miesięcznie. Obecnie pozwany nadal mieszka w Holandii, otrzymał mieszkanie dla młodzieży studenckiej. Za mieszkanie płaci ok. 440 Euro miesięcznie, opłaca również obowiązkowe ubezpieczenie. Pozwany we wrześniu 2012 r. przerwał studia z uwagi na brak środków finansowych na opłatę czesnego. W roku akademickim płacił czesne za szkołę w wysokości 1.713 Euro. Pozwany ukończył I rok prawa, był studentem dziennym, I rok studiów ukończył z powodzeniem. Pozwany pracuje dorywczo w sklepie spożywczym jako pracownik gospodarczy, zarabia 880 Euro miesięcznie. Pozwany zamierza kontynuować naukę, aktualnie zbiera pieniądze na studia.

Powyzsze okolicznosci, zdaniem sadu, swiadcza o tym, ze pozwany nie ma mozliwosci samodzielnego utrzymania sie. W orzeczeniu Sadu Najwyzszego z dnia 12 lutego 1998 r. (I CKN 499/97) czytamy, ze nalezyte przygotowanie dziecka do przyszlej pracy zawodowej moze takze obejmowac studia wyzsze, jezeli uzdolnienia dziecka, jego ambicje i wytrwalosc okaza sie wystarczajace do tego, azeby studia te nie tylko rozpoczac, ale i kontynuowac oraz pomyslnie zakonczyc. Zaktualizowany przez podjecie studiow obowiazek alimentacyjny rodzicow moze jednakze ustac w razie braku pozytywnych wynikow studiow. W orzeczeniu z dnia 27 stycznia 1999 r. (II CKN 828/97) Sad Najwyzszy wskazal, ze rodzice pelnoletniego dziecka, ktore kontynuuje nauke, obowiazani sa do swiadczen alimentacyjnych

względem niego. W ocenie Sądu, z uwagi na chęć kontynuowania nauki, pozwany nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać. Osiągane z aktualnie podejmowanej pracy wynagrodzenie nie pozwala mu na samodzielne utrzymanie się. Niewątpliwie dla pozwanego celem nadrzędnym jest ukończenie przez niego szkoły, podjęcie przez niego zatrudnienia jest związane z nie wywiązywaniem się przez powoda z obowiązku alimentacyjnego oraz potrzeba odłożenia pieniędzy na kontynuowanie nauki.

W związku z powyższym stwierdzić należy, że w niniejszej sprawie nie doszło do zmiany stosunków. Pozwany podjął studia, które ze względu na sytuację finansową musiał przerwać, jednakże chce kontynuować naukę i nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, wobec czego pomoc rodziców w postaci świadczeń alimentacyjnych w dalszym ciągu jest konieczna.

W niniejszej sprawie Sąd oceniał również zarobkowe i majątkowe możliwości powoda. Sąd wziął pod uwagę treść art. 133 § 3 k.r.o., zgodnie z którym rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem. Powód obecnie zamieszkuje w W.. Powód wykonuje wolny zawód, jest fotografem. Pracuje na umowę o dzieło. W 2011 r. uzyskał przychód w wysokości 105.962,38 zł, a w 2012 r. od spółki (...) otrzymał kwotę 37.695 zł. Wynajmuje pokój u kolegi w mieszkaniu, za który płaci 600 zł. za lokal we W. opłaca wydatki w wysokości 800 zł. Pozostałe koszty jego utrzymania obejmują: przejazdy z W. do W. 800 zł miesięcznie, składka do KRUS 122 zł miesięcznie, leki 100zł miesięcznie. W ocenie Sądu, jego sytuacja nie uległa pogorszeniu w porównaniu do poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów, w 2011 r. uzyskiwał dochody w wysokości, jak podał, 1200 zł miesięcznie. Powód wykonuje wolny zawód, ma, w ocenie Sądu, wyższe niż osiągnięte możliwości zarobkowe. Sąd wziął ponadto pod uwagę, że od 2008 r. powód nie płacił alimentów dobrowolnie, alimenty egzekwował komornik. Nie należy zapominać, że powód obecnie nie płaci alimentów na rzecz pozwanego, ponieważ, z powodu zawieszenia przez pozwanego studiów i podjęcia pracy dorywczej, babcia pozwanego K. T. złożyła do komornika sądowego wnioski o umorzenie postępowania egzekucyjnego w zakresie alimentów bieżących. Powyższe okoliczności świadczą zatem o tym, iż powód jest w stanie wywiązywać się z obowiązku alimentacyjnego względem syna bez nadmiernego uszczerbku dla swego osobistego utrzymania. Ponadto powód nie utrzymuje żadnych kontaktów z pozwanym, w żaden inny sposób, a szczególnie w drodze osobistych starań, nie przyczynia się do utrzymania pozwanego.

Mając powyższe na względzie Sąd doszedł do przekonania, że w stosunku do pozwanego nie zaistniała zmiana stosunków, rozumiana w tym przypadku jako powstanie po stronie pozwanego możliwości samodzielnego utrzymania się i oddalił powództwo, o czym orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

W punkcie II sentencji wyroku Sąd, na podstawie art. 102 k.p.c., zaliczył koszty postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.